

ת"פ 69857/03 - מדינת ישראל נגד האילו מקוריה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 23-03-69857 מדינת ישראל נ' מקוריה(עוצר)

לפני כבוד השופט גול קרחבום
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם האילו מקוריה (עוצר)

גזר דין

כללי

- הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות - עבירה לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, ועבירת איוםים - עבירה לפי 192 לחוק העונשין.
- הסדר הטיעון מתייחס לתיקון כתוב האישום והוא כולל הסכומות לעניין העונשין שיטלו על הנאשם.

עובדות כתוב האישום

- במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה מ' ילידת 1983 (להלן: "המתלוננת") בדירה בבניין בשדרות ירושלים 3 בקריית ים סמוך לבית העסק "أكلת ושבעת". ביום 08/03/23 בשעה 20:07 לערך, הגיע הנאשם לבית העסק כשהוא מחזיק בחפץ חד בעל להב או כל אחר שסוגל לדקוך או לחתוכו שלא כדין, חבש קפוצ'ון לראשו והתיישב ליד שולחן מחוץ לבית העסק.

בשעה 20:30 המתלוננת יצאמה מהדירה והלכה ברגל לכיוון בית העסק והנאשם שהבחן במתלוננת קם ממוקומו כאשר ידו הימנית נמצאת בתוך כס ימין של הקפוצ'ון, הלא לכיוון המתלוננת, וכאשר היה מולה הוציא את ידו הימנית מכס ימין של הקפוצ'ון וזכיר את המתלוננת בבטנה באמצעות החפץ החד, גרם לה לחבלה חמורה, ונמלט עם החפץ החד מהמקום.

ביום 20/03/23 התקיים דיון להארכת מעצר הנאשם בבית משפט השלום בקריות. במהלך הדיון, אישם הנאשם

עמוד 1

בפני כל הנוכחים באולם, לרבות אנשי משטרת בפגיעה שלא כדין במתלוננת באומרו "אני רוצה שתתברר הבדיקה ותעד שנדקרה. אני לא מכיר אותה. אני אשחת אותה, אני מתכוון **לבחורה".** זאת עשה הנאשם בכוונה להפיחד את המתלוננת או להקניתה.

כתוצאה מעשי הנאשם נגרמו למתלוננת קרע בכבד וקרע במעי וכתוצאה מכך היה היה נתונה בסכנת חיים ממשית, הובלה לבית החולים רמב"ם שם התקבלה לחדר הלם, ועבירה ניתוח בהרדמה מלאה לעצירת הדימום. במהלך הניתוח בוצע ניקוז דם בכמות גדולה של כ- 2 ליטר, והמתלוננת אושפזה בבית חולים רמב"ם עד ליום 19/03/23.

ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש גילוי הרשות פליליות של הנאשם (ח/2).

טייעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הצורך להחמיר בעונשה בעבירות האלימות. הפניה לפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים של קדושת חי אדם ושלמות גופו. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, צינה כי חלקו של הנאשם היה בלעדי ומלא. הוא תכנן, יזם וביצע את התקיפה. הנאשם ידע אכן המתלוננת מתגוררת, הגיע למקום האירוע בשעות ערבי במקום ציבורי ללא מORA ופחד, כשהוא מצויד בחץ חד, המתין במקומות עד להגעת המתלוננת, ניגש אליה ודקר אותה בבטנה, וגרם לה לנזק משמעותי יותר, והעמידה בסכנת חיים ממשית, ורק במלז האירוע לא הסתיים בתוצאה קשה יותר. עוד צינה כי מדובר בנאשם בגין שהוא יכול להבין את הפסול במשמעו ולהימנע מביצוען, הנאשם לא היה במצבה נפשית ואין כל קربה לסייע לאחריות פלילתית. בכל הקשור למידיניות העונשה, הפניה לפסקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ל- 5.5 שנים. בכל הקשור לנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירות, הפניה להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטו יקר, לחקירה האחריות ולעבורי הפלילי אשר כולל הרשעה אחת משנת 2015 בגין עבירות אלימות, התנהגות פרועה במקומות ציבוריים ואיומים. לאור כל האמור לעיל, והעדר אופק שיקומי, בקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי התיכון של המתחם שהוצע וכן להטיל עונשה נלווה בדמות מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיזוי למתלוננת.

טייעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הפנה להודאותה המידית של הנאשם, ללקיחת האחריות, להבעת החರטה והצער על התנהלותו, לחיסכון בזמן שיפוטו יקר, לרבות העובדה שנחסכה עדותם של עד תביע הרבים ובפרט זו של המתלוננת. הדגיש כי הנאשם הפנים את חומרת מעשייו ומודע לצורך לטפל בעצמו. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, רוק, שנשר מלימודים בשל חוסר

בامצעים, לא עבד עבור מעצרו, התגורר לסייעון בדירות לא מאוכלסות ובגנים ציבוריים, והוא מתמודד עם חוויות נטישה וחוסר ערך עצמי. עוד הפנה למצבו הכלכלי הקשה, התחרותו לגורםים שליליים בסביבת מגוריו, תלותם בסמים והעובדה שהופנה לטיפול בקהילה טיפולית, שם סיים את התוכנית בהצלחה והשתלב בהוטל ובעבודה במפעל. הוסיף וטען כי הנאשם מעוניין לשקם את חייו ולפתח דף חדש. ההגנה לא חלקה על הפגיעה בערכיהם המוגנים, אולם צינה כי יש להבחין בין מדרגי החומרה השונים בעבירות האלימות. בכל הקשור לנسبות הקשורות ביצוע העבירות, ציין כי מדובר במעשה ספונטני שלא קדם לו תכנון מוקדם, כאשר אין כל ראייה להיכרות מוקדמת בין הנאשם למTELוננט, ואין כל בסיס לטענה לפיה הנאשם חיכה להגעתה של המTELוננט. עוד ציין כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם מתוך ערפל וחושים וביעית אלכוהול, כאשר ביום הנאשם מביע הזדהות מלאה עם חווית הפגיעה של המTELוננט. בכל הקשור לעבירות האזויים ציין, כי מדובר במשפט שנפלט תוך כדי דין שלא בנסיבות המTELוננט, ובהתאם טען כי מדובר בדבר של מה בך. בכל הקשור לעברו הפלילי ציין כי אינו מכבד והרשעתו היחידה התיישנה, והוא מעולם לא ריצה מסאר אחריו סORG ובריח. בכל הקשור למדייניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטיות וטען למתחם עונש הולם שבין 36- 10 וחודשי מאסר ועונשים נלוויים. לאור כל האמור לעיל, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחנות של המתחם ולנקות את ימי מעצרו. בכל הקשור לרכיב הকנס, ביקש שלא להטילו עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, וכן גם לעניין הפיizio, ולחילופין להטיל פיizio סמלי, זאת גם נוכח הידרחה של ראייה על נזק מתמשך למTELוננט, והעובדה כי המTELוננט עצמה לא שיתפה פעולה עם היחידה החוקרת.

7. הנאשם עצמו הצטער ולקח אחריות על ביצוע העבירות, ציין כי הוא משטדל להשתתף בקבוצות טיפוליות בכלל.

דין

קביעת מתחם העונש הולם

8. פרק א' סימן 1' לחוק העונשין דין בהבנית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזרת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש הולם, אשר נוצר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, וмедиיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. במעשיו הנאשם פגע בשורה של ערכים חברתיים החיים לתקודת החברה והתפתחותה, לרבות, ביטחונו, שלוונו, שלמות גופו וכבודו של האדם - זכות יסוד מקודשת שאין להטייר לאיש לפגוע בה (ע"פ פלוני נ' מדינת ישראל 14/6310).

רובי של 14 שנות מאסר, ולא בכדי בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן של עבירות האלימות בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן: "יש לשוב ולהדגש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מוקודשת ואין להתייר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו גגע רע שיש לבعرو מן היסוד". ראה גם בע"פ 2453/05, מחמוד חטיב נ' מדינת ישראל, שם נאמר, בין היתר "האינטרס הציבורי מחייב, כי הזולזול בחיי אדם, הבא לידי ביטוי בקלות בה מוצא עצמו אדם קרובם למשמע אלימות העולמים להויתרו נכה ואף להביא למותו, תגoba חריפה מצד כל גורמי האכיפה. . . השמירה על שלמות גופו של אדם וחיו, היא מהחשיבות והמרכזיות שבתכליות העומדות בבסיס החוק הפלילי. "

ובעבירות אלימות המערבות שימוש בכלים נשק קר או חם בפרט אפנה לע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה, שם נאמרו הדברים הבאים: "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של 'ושוב סכטוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף'. ובמקום אחר נאמר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורה למציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים تماما-דרך יראו ויראו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין טיפול עליהם, והם ירטעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שניי המאזן - הסברת יראת האנשים התמיימים לאימת אנשי-המדינה - צריך להיעשות גם באכיפה ובעונש קשה" (ע"פ 8641/12 سعد נ' מדינת ישראל)."

הערך החברתי המוגן בעבירות איומים הינו כבודו של אדם, שלמות נפשו, שלות רוחו, זכותו לחיות ללא חשש ופחד, והזכות לחופש פעולה ובחירה חופשית. בית המשפט עמדzo זה מכבר על החומרה הנובעת מעבירות האיומים בשל המסוכנות הטבעה בה בהתייחס להוצאה דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי ברינויו לשם. בע"פ 103/88 ליקטמן נ' מדינת ישראל כב' בית המשפט קבע: "אינטרס החברה הוא להגן על שלות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפגיעה והקנטה שלא כדי, אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה של הפרט... ידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים PER SE כמסר מסזהה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגעה עתידית בחירות הפעולה של הזולזול". בע"פ 8736/15 זילפה צוביי בר נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי: "עבירות האיומים נועדה להגן על שלות נפשו וביתחוננו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה ובחירה שלו ...".

"עבירה זו היא עבירה התנהגוית, ולכן אין צורך להוכיח כי האיום אכן השיג את מטרתו של המאיים וכי הפגיעה או ההקניטה התמשה. די בפעולת האיום עצמה שנקלטה בחושיו של המאיים, אם בוצעה מתוך כוונה להפיח או להקניט, כדי לגבות את העבירה. את שאלת התקיימות של האיום יש לבחון לפי אמת-מידה אובייקטיבית, דהיינו אם יש בדברים כדי להטיל אימה בלבו של אדם מן היישוב בהתחשב בנסיבות האיום. אפילו נוסף של עבירות האיומים הוא שעבירה זו מגבילה את חופש הביטוי. סיווגו של ביטוי כ"איום" מוציא את הביטוי אל מחוץ לתחום הביטוי המוגן...)" רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת

נסיבות ביצוע ה愆יות

10. נסיבות ביצוע העוירות פורטו בהרבה במסגרת תיאור עובדות כתוב האישום. חלקו של הנאשם ביצוע העוירות היה מלא ומוחלט. הנאשם הצדיד בחפש חד וכאשר הבחן במתלוננת דקר אותה בבטנה, גרם לה לחבלות קשות, העמידה בסכנת חיים והוא נאלצה לעבור ניתוח בהרדמה מלאה להפסקת הדימום וניקוז הדם הרב שאיבדה כתוצאה מהדקירה, ובהמשך אושפזה מספר לא מבוטל של ימים בבית החולים לצורך החלמה. רק בנס האירוע לא הסתיים במוותה של המתלוננת. בנוסף, הנאשם נמלט מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות מעשייו וambil לסייע למATALONNTA.

גם שלא הובאו ראיות המצביעות על נזק מתמשך או נכות צמיתה שנגרמה למATALONNTA, הרי שמדובר בפגיעה קשה שלוותה בכאב וסבל רבים. כך גם יש לתת משקל לטראומה אותה חוותה המתלוננת, ויש להניח כי החוויה הקשה תלואה אותה עוד שנים ארוכות.

11. אין לשולлеч את טענות ההגנה לפיה לא קיימת היכרות מוקדמת בין הנאשם למATALONNTA והוא לא תכנן מראש לפגוע בה. עם זאת, אין בכר כדי להוות בהכרח נסיבה לקללה. אם אכן לא קיימת היכרות מוקדמת בין השניים, הרי שמעשיו של הנאשם הינם בלתי צפויים, ומסוכנותו הינה כלפי כל אדם ולא רק ביחס לאדם ספציפי.

12. נסיבה מחמירה נוספת הינה העובדה כי בדיון שהתקיים בהארכת מעצר של הנאשם הוא השמייע דברי איום בפגיעה שלא כדין למATALONNTA. אמנם האיים נאמרו שלא בנוכחות המתלוננת, אך במקום להביע צער על מעשיו הנאשם איים לשוב ולפגוע בה, לאחר שהוא כבר הוכיח כי פגיעתו רעה ומסוכנת. כך גם אין להתעלם מהעובדת שהאים הושמע באולם בית המשפט בנוכחות אנשים רבים לרבות אנשי משטרת, עובדה שיש בה כדי להצביע על עדות מצח והיעדר מורה.

13. לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה הינה ממשעתית ומצויה ברף חומרה ביןוני/גבוה קרוב יותר לבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

14. בע"פ 935/14 **אוסטרוחובייך נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעוירות של גרים חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בכך שבעקבות דין ודברים שהתרחשו בין לBINNEN, תקף אותו באמצעות סכין וגרם לו לחתכים ביד, בכתף ובשכם. נקבע מתעם עונש הולם שבין 3.5 ל-5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 50 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1929/12 **מדינת ישראל**

ב' מוחמד, הנאשם הורשע בעבירה של גריםת חבלה חמורה בנסיבות חמירות, לאחר שדקר את המTELון דקירה אחת בחזה בעקבות יוכח. על הנאשם צער, נעדר עבר פלילי הוטלו 24 חודשים מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל, ועונשו הועמד על 36 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 4443/14 לבי' נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בכך שדקר את המTELון 3 דקירות בבטנו לאחר שהה קיליל אותו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 3 ועד 6 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 4 שנות מאסר בפועל. בע"פ 12/4145 סטי' הרוש' נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגרימת חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בכך שבתקבוק ויכוח שהתגלוו בין לBIN המTELונים, נטל הנאשם בתקבוק שתיה, ניפץ אותו והניף אותו לעבר צווארו של אחד המTELונים. כתוצאה ממעשיו נגרמה שריטה לצווארו של אחד המTELונים וידו של המTELון השני נדקרה משברי התקבוק. הנאשם נדון ל- 4 שנות מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 09/5924 ארקי מג'לשוויי נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בכך שהשלף סcin מטבח ודקר את שכנו דקירה אחת בבטן וגרם לו לפגעה חמורה בכבד. בית המשפט המ徇ז השית על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 09/9630 רותם זהר נ' מדינת ישראל הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות והחזקת סcin שלא כדין, בכך שדקר באמצעות סcin את המTELון בבטנו והוא הובל לבית החולים ונותח. על הנאשם נגזרו 42 חודשים מאסר לRICTיו בפועל, והופעל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר, כך שscr הכל הוטלו עלייו 54 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 22/5828 מוחמד שלבי נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות בכך לאחר שהוא והTELון שתו משקאות אלכוהוליים, פרץ בינם ויכוח שהתרפה לכדי עימות פיזי, שבמהלכו נטל הנאשם סcin יפנית ודקר באמצעות סcin את המTELון לצד השמאלי של גבו ובידו הימנית. למTELון נגרמה פגעה בגידים המישרים שתים מצבעות ידו, והוא אושפז ונותח לצורך טיפולם. נקבע מתחם עונש הולם החל מ- 18 ועד 42 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 20 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיוצי למTELון בסך 30,000 ש"ח. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 23/3867 מדינת ישראל נ' אביאל שנקו, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בכך שהנתגש דкар את המTELון פעמיים בפלג גופו העליון, ודקירה שלישית באוזור הבطن במהלך הבדיקה בין השנים. כתוצאה מהבדיקות נגרמו למTELון פצעים שטחים בבית החזה, וכן פצע דקירה עמוק באוזור הבطن, אשר אילץ אותו לעבור ניתוח בבטן תחת הרדמה מלאה. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות הוטלו בין היתר 34 חודשים מאסר בפועל ופיוצי בסך 2000 ש"ח. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל- 45 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 23/425 מדינת ישראל נ' Tekeste teklu, הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמירות בכך שהוא והTELון (שניהם נתנים זרים מרירטראה) נפגשו ברחוב ובתגובה לריקת המTELון בסמוך אליו, שיסף הנאשם את גרכו של המTELון באחאת סcin אחת, ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו הנאשם נגרם למTELון חתק משמעותי בצווארו, לרבות בשירר הצוואר, והוא הובל לבית החולים כשהוא מdead, מורדם ומונשם, שם נזקק לאינטוביציה, לעירוי דם ולניתוח דחוף. נקבע מתחם עונש הולם החל מ- 22 ועד 52 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם בעל הרשעה אחת בעבירות אלימות הוטלו 32 חודשים מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוחמר ל- 48 חודשים מאסר

בפועל.

15. בכל הקשור לעבירות איומים, בבחינת מדיניות הענישה קיימן מנגד רחוב של עונשים, החל מאסר מותנה וכלה במאסר בפועל לתקופה ממוצעתית. **ברע"פ 4475/21 פיראש ואשתו נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות איומים בכך שאיים לפגוע بحيו או בגופו של שוטר והושת עליו מאסר על תנאי. ערעור לבית המשפט המחויז נדחה וכן נדחתה בבקשת רשות ערעור. **בע"ג (מחוזי מרכז) 1608-01-08 עלאונה נ' מדינת ישראל**, הורשע הנאשם לאחר שמיית ראיות בעבירות איומים כלפי עובדת סוציאלית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל ומסר מותנה. **ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות איומים בכך שאיים לפגוע שלא כדי בגין בגופה ובחירותה של בת זוגו והוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל וعونשים נלוויים. ערעור לבית המשפט המחויז ובבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 13/4719 צוקן נ' מדינת ישראל, הנאשם איים פגעה במעסיקו לשעבר (שלא בפניו) אלא בפני אחיו של המעסיק. נקבע מתחם עונש הולם החל ממאסר מותנה ועד 5 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 4 חודשים מאסר לצד עונשי מאסר על תנאי ופיקחי. ערעור ובבקשת רשות ערעור נדחו. **בע"ג 13-08-30863 חגי אב נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות איומים, בכך שאיים בפגיעה בבת זוגו של איש שב"ס תוך שיטין תנוועה על צווארו. על הנאשם הוטלו 4 חודשים מאסר בפועל במצבר ל-5 חודשים מאסר על תנאי שהופעלו. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר עמד על 4 חודשים בעבודות שירות. **בע"ג (מחוזי מרכז) 13-09-33444 ישראלי נ' מדינת ישראל**, הנאשם איים בפגיעה בגורשו (שלא בפניו) בגין חומרת העונש בנסיבותתו. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל בצד עונשה נלוית. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הוועמד על 5 חודשים מאסר בפועל.

16. המאשימה הפנתה לפסיקה כאשר מתחמי הענישה נעים בין 2.5 ל-7 שנים מאסר בפועל, והعونשים נעים בין 34 ל-54 חודשים מאסר בפועל.

17. ב"כ הנאשם הפנזה לפסיקה כאשר מתחמי הענישה נעים בין 10 ל-38 חודשים מאסר בפועל, והعونשים שהוטלו נעים בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש הולם בתיק זה

18. מדובר באירועים קשורים כאשר הקרבן זהה וניתן לראות בהם מקשה אחת. הצדדים טוענו לקביעת מתחם עונש הולם אחד ביחס לשתי העבירות, וכך יעשה.

19. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשם הינה חבלה חמורה בנסיבות חמימות, והוא נושא בצדיה עונש של עד 14 שנות מאסר, ועבירות האiomים נושא בצדיה עונש של עד 3 שנות מאסר.

20. לאחר שהקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, חומרת החבלה שנגרמה למTELוננט, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים והפסיכיקה הנוגה, אני סבור, כי מתחם העונש הולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחות מ- 36 חודשים ולא עולה על 60 חודשים ועונשים נלוויים.

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות

21. לפחות אני מביא בחשבון את הودאות המידית של הנאשם במיוחס לו, הזמן השיפוטי שנחסר, קבלת האחריות, והבעת החרטה. משקל לפחות ניתן לנסיבותו האישיות של הנאשם כמפורט בטיעוני ההגנה. אך גם תובה בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר), והעובדה כי מדובר במאסרו הראשון.

22. לחומרה, יש להביא בחשבון את עבורי הפלילי של הנאשם אשר כולל הרשעה אחת בגין עבירות אלימות, התנהגות פרועה במקום ציבורי ועבירה דומה של אiomים, אם כי מדובר בעבר ישן יחסית ובהתאם גם המשקל שיינט לו.

23. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש הולם, נכון כלל הנסיבות, אני סבור שכןון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה בין הרף התחתון לרף הבינוני של המתחם כפי שנקבע.

24. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ותקופת המאסר שהוא עתיד לרצות, יוטל קנס נמוך.

בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל. מובהר שאין בכך כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם למTELוננט, וכל מטרתו הכרה סמלית בפגיעה שנגרמו לה.

. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 42 חודשים בגין ימי מעצרו מיום 9/3/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה אלימות מסווג פשע וירושע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה אלימות מסווג עונן או עבירה אiomית וירושע בגיןה.

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה.

הנאשם ישלם למטלוננת פיצוי כספי בסך 10,000 ₪ .

הकנס והפיצוי שהוטלו על הנאשם ישולמו עד ליום 24/05/01.

תשומת לב הנאשם שיש לשולם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מרכז שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 073-2055000 *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

בזמןן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה�性ימה تعدכן את המטלוננת בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בנסיבות הצדדים.

